

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж. 1477/21
8.7.2021. године
НОВИ САД

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Јулијане Будинчевић, председника већа, Вере Кнежевић-Мандић и Владимира Ивковића, чланова већа, у правној ствари **тужиље АА** из ..., ..., чији је пуномоћник Милан Милић, адвокат у Новом Саду, против **туженог ББ** из ..., ..., ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављениој против пресуде Основног суда у Новом Саду П. 13046/2020 од 12.3.2021.године, у седници већа одржаној 8.7.2021.године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба туженог се **УСВАЈА**, пресуда Основног суда у Новом Саду П. 13046/2020 од 12.3.2021.године у побијаном усвајајућем делу **ПРЕИНАЧУЈЕ** и захтев тужиље за исплату накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх у износима од по 112.800,00 динара, те на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности у износу од 75.200,00 динара (све укупно 300.800,00 динара), са законском затезном каматом на наведене износе од 12.3.2021.године до исплате и захтев за исплату накнаде материјалне штете због неопходног вођења парничног поступка пред Општинским судом у Новом Саду у висини од 80.323,00 динара и трошкова учешћа у стечајном поступку у висини од 66.869,72 динара, са законском затезном каматом од пресуђења, у року од 15 дана, **ОДБИЈА**.

ПРЕИНАЧУЈЕ се и одлука о трошковима поступка и обавеза тужене на накнаду трошкова поступка тужиљи снижава се са износа од 138.328,84 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, на износ од 95.510,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Обавезује се тужиља да туженој надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 37.518,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом је делимично усвојен евентуални тужбени захтев (ст.1); тужени је обавезан да тужиљи исплати за претрпљене физичке болове и страх по 112.800,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности 75.200,00 динара (све укупно 300.800,00 динара), са законском затезном каматом на наведене износе од 12.3.2021.године до исплате, на име материјалне штете због неопходног вођења парничног поступка пред Општинским судом у Новом Саду у

висини од 80.323,00 динара и трошкове учешћа у стечајном поступку у висини од 66.869,72 динара, са законском затезном каматом од пресуђења, у року од 15 дана. Неожалбеним делом је одбијен евентуални тужбени захтев у износима ближе означеним у ставу 3 изреке побијане пресуде. Тужени је обавезан да тужиљи надокнади трошкове поступка у износу од 138.328,84 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а одбијен је захтев тужиље за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од дана пресуђења до извршности.

Тужени је изјавио жалби против усвајајућег дела због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Жаалба је основана.

Испитујући побијану пресуду у складу са одредбом члана 386. Закона о парничном поступку, апелациони суд је установио да је донета без битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1 до 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које као другостепени суд пази по службеној дужности, на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и погрешном применом материјалног права.

У првостепеном поступку је утврђено да је ... године, на путу ..., дошло до саобраћајне несреће, када је ВВ, који је управљао путничким возилом марке ..., рег.озн. ..., у алкохолисаном стању налетео на тужиљу, која је гурала бицикл испред себе, крећући се у истом смеру. У описаној саобраћајној незгоди, тужиља је задобила лаке телесне повреде.

Првостепени суд утврђује и да је тужиља водила парнични поступак пред Општинским судом у Новом Саду против ВВ и осигуравача возила ..., у коме је у односу на ... одређен прекид поступка. У том поступку пресудом П. 6175/04 од 19.4.2005.године, обавезан је ВВ да тужиљи исплати на име накнаде штете 232.000,00 динара са законском затезном каматом од 19.04.2005.године и 85.450,00 динара на име накнаде трошкова поступка. Жалбе тужиља и ВВ су одбијене пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.645/05 од 05.04.2006.године.

Према даљем чињеничном стању у првостепеној пресуди, Трговински суд у Београду је решењем Л.116/05 од 30.03.2006.године тужиљи признао потраживање у односу на ..., у висини од 72.600,00 динара, а оспорено је потраживање у износу од 447.400,00 динара на име накнаде штете и у износу од 74.125,00 динара на име трошкова поступка и истим решењем су повериоци, чија су потраживања оспорена, упућени да покрену парницу.

Првостепени суд утврђује и да је решењем Трговинског суда у Београду 9 СТ 104/2010 од 28.02.2017.године, које је постало правноснажно 28.03.2017.године, закључен стечајни поступак над ..., и тужиљи је из стечајне масе, од признатих 72.600,00 динара, исплаћено 4.356,00 динара. Тужиља своје потраживање у односу на ВВ (који је преминуо ... године), није наплатила.

Првостепени суд утврђује и да је у овој правној ствари првостепени суд донео пресуду П 4713/18 од 16.07.2018.године, којом је делимично усвојен тужбени захтев и тужени је обавезан да тужиљи исплати 232.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.03.2017.године до коначне исплате и на име парничних трошкова 85.450,00 динара са истом каматом од 28.03.2017.године, све умањено за 4.000,00

динара, у року од 15 дана под претњом извршења, а одбијени су захтеви тужиле за исплату камате на досуђене износе од 19.04.2005. године до 28.03.2017.године, за исплату трошкова стечајног поступка и то на име трошкова сачињења пријаве потраживања 7.500,00 динара, на име сачињења поднеска од 22.07.2009.године 7.500,00 динара и 1.500,00 динара на име слања дописа туженом, а тужени је обавезан да тужилима надокнади трошкове поступка у износу од 71.138,00 динара.

Одлучујући по жалбама обе странке Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 1127/2019 од 12.3.2019.године жалбу тужиле одбио, а жалбу туженог усвојио и пресуду Основног суда у Новом Саду П. 4713/18 од 16.07.2018.године у побијаном усвајајућем делу из ст.2 изреке, преко досуђеног износа од 68.244,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.03.2017.године до исплате, као и у одлуци о трошковима поступка (ст.5) укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење у укинутом делу.

Тужилца је поднеском од 11.4.2019.године поставила евентуални тужбени захтев о коме је одлучивано овом побијаном првостепеном пресудом.

Према стању у списима пресудом П 2359/19 од 20.12.2019.године је тужени обавезан да тужилима исплати 227.644,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.3.2017.године до исплате и на име парничних трошкова 85.450,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.3.2017.године до исплате, све умањено за износ од 4.356,00 динара. Одбијен је захтев за исплату преко износа од 227.644,00 динара, до износа од 232.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.3.2017.године до исплате. одлучено је и о трошковима поступка. Пресудом Апелациони суд у Новом Саду Гж 304/20 од 11.05.2020.године приначена је цитирана пресуда П 2359/19 од 20.12.2019.године и одбијен је тужилин захтев за исплату 227.644,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.3.2017.године до исплате и на име парничних трошкова 85.450,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.3.2017.године до исплате, све умањено за износ од 4.356,00 динара, одлука о трошковима поступка је укинута и предмет је враћен првостепеном суду на одлучивање о евентуалном тужбеном захтеву и о трошковима целокупног поступка.

Евентуалним тужбеним захтевом, тужилца тражи да јој тужени исплати штету коју је претрпела кривицом осигураника ..., ВВ, према ценама у време првостепеног пресуђења.

Чињенично стање у погледу настанка саобраћајног удеса, у погледу повреда које је тужилца претрпела, те обима нематеријалне штете, првостепени суд утврђује на основу пресуде Општинског суда у Новом Саду П 6175/2004 од 19.4.2005.године, закључује да је тужилца допринела настанку штете са 20%, а осигураник ... са 80%, па тужилима на име накнаде штете досуђује износе ближе означене у побијаној пресуди на коју се упућује ради избегавања сувишног понављања.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд доноси побијану пресуду.

Основани су жалбени наводи да је побијана пресуда донета погрешном применом материјалног права.

Према одредабама чл.106 Закона о осигурању имовине и лица ("Службени лист СРЈ", бр. 30/96, 57/98, 53/99 и 55/99 и "Службени гласник РС", број 55/04), важећег у

моменту саобраћајног удеса у коме је тужила претрпела штету, штета проузрокована употребом моторног возила, ваздухоплова или другог превозног средства, а уговор о обавезном осигурању је био закључен с организацијом за осигурање над којом је отворен поступак стечаја, која није накнађена из стечајне масе, односно део штете који није накнађен из стечајне масе, накнађује се из средстава гарантног фонда.

Следом наведеног, основани су жалбени наводи о погрешној примени материјалног права у првостепеној пресуди. Наиме из средстава ББ, према одредбама Закона о осигурању имовине и лица, не надокнађује се сва штета коју оштећени претрпи кривицом осигураника осигуравајуће организације која је престала закључењем стечајног поступка, како то погрешном применом материјалног права закључује првостепени суд, већ само део штете чија висина је утврђена у стечајном поступку, а који није у целости накнађена из стечајне масе. О овој обавези туженог је у овој правној ствари правноснажно одлучено претходно донетим одлукама, па је примарним тужбеним захтевом у потпуности одлучено о обавези туженог на накнаду штете настале у штетном догађају од 27.10.2002.године.

С обзиром на наведено, на страни туженог нема пасивне легитимације за потраживање тужиле одређено евентуалним тужбеним захтевом којим тужила тражи да јој тужени исплати нематеријалну штету према њеној висини у време првостепеног пресуђења и трошкове који нису признати у стечајном поступку, па је жалба туженог оцењена као основана и првостепена пресуда је применом чл.394 ст.1 т.4 ЗПП преиначена одбијањем евентуалног тужбеног захтева.

Жалбени наводи којима се основано указује да првостепени суд није могао чињенично стање, супротно одредбама чл.360 ЗПП утврдити на основу пресуде П 6175/2004 од 19.4.2005.године у поступку у коме тужени није учествовао и који не спада у круг трећих на које правноснажност те пресуде делује и смислу чл.360 ст.2 ЗПП, нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

С обзиром на то да је првостепена пресуда преиначена, применом чл.165 ст.2 ЗПП одлучено је о трошковима целокупног поступка и тужили су применом одредаба чл.153, 154 и 163 ЗПП досуђени трошкови састава тужбе од 20.2.2010.г. и поднесака од 16.8.2010.г., 5.11.2010.г., 14.5.18.г. и 11.4.19.г., по 6.000,00 динара (укупно 30.000,00 динара), на име приступа на рочишта од 7.6.2018.г., 16.7.18.г., 27.6.19.г., 2.10.19.г., 20.12.19.г, по 7.500,00 динара (укупно 37.500,00 динара), рочишта од 12.4.19.г., 29.05.19.г., 18.11.19.г., 13.7.20.г., 6.11.20.г. по 3.750,00 динара (укупно 18.750,00 динара) , те трошкови таксе на тужбу и пресуду по 4.630,00 динара (према успеху у спору), све укупно 95.510,00 динара.

Туженом припадају трошкови жалбеног поступка у висини таксе на жалбу и другостепену пресуду по 18.759,00 динара, укупно 37.518,00 динара.

Имајући у виду све изнето, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јулијана Будинчевић с. р.**

Зто.